

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5082/2019
26.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Сврзић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради накнаде штете, вредност предмета спора 93.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 554/2018 од 06.02.2019. године, у седници одржаној 26.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 554/2018 од 06.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 1874/2017 од 12.02.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да тужиоцу, преко пуномоћника Слободана Сврзића, адвоката из Смедерева, по пуномоћју овереном у Основном суду у Смедереву УОП бр. ../2016 од 09.11.2016. године исплати дуг од 93.000,00 динара са припадајућом каматом, по стопи прописаној Законом о висини стопе затезне камате почев од 06.12.2016. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 12.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 554/2018 од 06.02.2019. године (очигледном грешком у писању другостепени суд је навео да је решење), одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије

на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 08.05.2017. године, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео је 93.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је у коме је предмет тужбеног захтева накнада штете, да је вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео 93.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић